టి. విమల

రాంబాబు రైలెక్కాడు.

రాధ దగ్గరికి వెళుతున్నాననే ఉత్సాహం అతగాణ్ణి ఉక్కిరి బిక్కిరి చేస్తోంది.

త్రీటైర్ కంపార్టుమెంటులో తన బెర్త్ ఎక్కడుందో వెదుక్కొని, సూట్‌కేసుని బెర్త్ క్రిందికి తోసి, కిటికీ దగ్గరికి జరిగి కూర్చున్నాడు. ముఖానికి పట్టిన చెమటని జేబు రుమాలుతో తుడుచుకొని టైం చూసుకున్నాడు.

రైలు కదలటానికి ఇంకా ఇరవై నిముషాలు టైం ఉంది.

అమ్మో! ఇంకా ఇరవై నిముషాలే!

విసుగ్గా ఉంది రాంబాబుకి. సిగరెట్టు వెలిగించుకొని కిటికీలోంచి ప్లాట్ ఫారం మీదికి దృష్టి నిలిపాడు.

ప్లాట్ ఫారం చాలా కోలాహలంగా ఉంది.

సిగరెట్... బీడీ.. సిగార్...

కాఫీ... నెస్ కాఫీ... టీ... టీ...

ఇడ్లీ... వడా.. పెరుగన్నం... పులిహోరా...

కూలీ... కూలీ...

ఎవరి గొడవల్లో వాళ్ళున్నారు. ఎవరి పనుల్లో వాళ్ళున్నారు. ఎవరి హడావుడిలో వాళ్ళున్నారు.

పూలూ.. మల్లె పూలూ... సంపెంగ పూలూ... సన్నజాజులూ... ఘుమ.. ఘుమ మంచి వాసనలు వెదజల్లే పూలు... తాజా పూలూ...

పూలవాడు అరుస్తున్నాడు. పరుగులాంటి నడకతో ప్లాట్ ఫారమంతా తిరుగుతున్నాడు. రిథమిక్‌గా అరుస్తున్నాడు. పాటలా పాడుతున్నాడు.

పూలవాడు రాంబాబు ప్రక్కనుండే దూసుకుపోయాడు. పూలవాసన రాంబాబు ముఖం మీద గుప్పున కొట్టింది. రాంబాబు ఒళ్ళు పులకరించింది.

ఎంతకమ్మటి వాసన! పూలు కొని రాధ జడలో తురిమి ఆ కమ్మటి వాసనల్ని కాసేపు తనివితీరా ఆస్వాదించి తన్మయం చెందడానికైనా ప్రక్కన రాధ లేదు.

సిగరెట్టు చురుక్కున వేలు కాల్చింది. సిగరెట్ మరో చేతిలోకి మార్చుకొని మరో రెండు దమ్ములు గట్టిగా లాగి, కిటికీలోంచి బయటికి విసిరి కొట్టాడు సిగరెట్‌ని. మళ్ళీ ప్లాట్ ఫారం మీదికి దృష్టిని నిలిపాడు.

ప్లాట్ ఫారం కళకళలాడుతుంది.

అమ్మాయిలు... అబ్బాయిలు. పిల్లవాళ్ళు. పెద్దవాళ్ళూ.. ముసలి వాళ్ళూ... ముతకవాళ్ళూ....

జంటలు.. అందమైన జంటలు... నాజూకు జంటలు... వయసులో ఉన్న జంటలు.. వయస్సు మళ్ళిన జంటలు... చెట్టాపట్టాలేసుకొని నడుస్తున్న జంటలు... కబుర్లు చెప్పుకొంటూ మధ్య మధ్యలో ఒకర్నొకరు కొంటెగా చూసుకొంటూ ఆనందంగా నవ్వుకొంటూ నడుస్తున్న జంటలు... తుళ్ళుతూ పరుగుతూ పోతున్న జంటలు.. ఎన్ని రకాల జంటలు! వాళ్ళలో తనూ, రాధ కూడా కలిసిపోతే ఎంత అందంగా ఉంటుంది.

రాంబాబు గుండెల్లో ఎక్కడో కలుక్కుమంది. మనస్సు చివుక్కుమంది తన కా అదృష్టం ఎప్పుడో ఏమిటో!

పూలవాడి అరుపులు మళ్ళీ వినిపించాయి. కొత్తగా పెళ్ళయిన జంటకాబోలు పూలవాడిని పిలిచారు ఆ జంట రాంబాబుని ఎంతగానో ఆకర్షించింది. చాలా ముచ్చటగా ఉన్నారు. జోడుగా చూడముచ్చటగా ఉంది. ఆ యువకుడు పర్సు తీసి డబ్బులు పూలవాడికిచ్చాడు. పూలవాడు రెండు మూరలు కావాలు చేతో కొలిచి ఆ యువతి కిచ్చాడు ఆమె ఆ పూలని ముక్కు దగ్గరుంచుకొని వాసన చూచి, తర్వాత ముడిచి తల్లో పెట్టుకొంది. భర్త ముఖంలోకి చూచి సన్నగా చిలిపిగా నవ్వింది. సమాధానంగా ఆ యువకుడు ఆమె కళ్ళలోకి కొంటెగా, ఆమె అందాల్ని తినేసేట్టు చూశాడు ఆమె సిగ్గుతో మల్లె మొగ్గలా ముడుచుకు పోయింది

అబ్బ! ఆ దృశ్యం ఎంత మనోహరంగా ఉంది!

ఆ దృశ్యం రాంబాబులో తియ్యటి బాధల్ని రేపింది తనకా అదృష్టం ఎప్పుడో? రాంబాబు మనస్సు బాధతో మూలిగింది.

రాంబాబు మరో సిగరెట్టు ముట్టించాడు.

ప్లాట్‌ఫారం మీద గంట మ్రోగింది

గార్డు విజిల్ ఊదాడు పచ్చలైట్ చూపించాడు. రైలు కదిలింది వేగాన్ని పుంజుకుంటోంది. రాంబాబు చూస్తూ ప్లాట్ ఫారం దాటింది ఇళ్ళూ. చెట్లూ.. ఎలక్ట్రిక్ స్తంభాలూ.. మిద్దెలూ. మేడలూ.. కనబడుతున్నాయి. అంతలోనే అదృశ్యమయిపోతున్నాయి.

రైలు ఊరు దాటింది. చీకటి వాతావరణాన్ని చీల్చుకొని పోతుంది. రాంబాబు కళ్ళకి చీకటితో ఏమీ కనిపించడంలేదు. మళ్ళీ చూపుల్ని కంపార్టుమెంటులోకి మరల్చాడు.

ఆశ్చర్యం! తనకు ప్లాట్‌ఫారం మీద కనిపించిన జంట! అదేమిటి! తన కంపార్టుమెంట్‌లోకే వస్తున్నారు? కొంపతీసి తన ఎదురుగా ఉన్న ఖాళీ బెర్తు రెండూ వాళ్ళవి కావు గదా!

రాంబాబు చూస్తూనే వున్నాడు. అతగాడు అనుమానించినట్టుగానే ఆ జంట ఠీవిగా నడుచుకొంటూ వచ్చి అతనికి ఎదురుగా ఉన్న బెర్త్ మీద కూర్చొనే కూర్చుంది.

రైలు స్పీడందుకుంది.

రేణిగుంట వచ్చేసినట్లుంది.

రాంబాబు సెల్‌లోనివాళ్ళు పక్కల

కొంటున్నారు. రాంబాబు కూడా బెర్త్ సర్దుకున్నాడు. పడుకొని కళ్ళుమూసుకున్నాడు.

నిద్ర రావడంలేదు. పోనీ లేచి కూర్చుందామంటే తన బెర్త్ పైన మరో బెర్త్. లేచి కూర్చుంటే నెత్తి మీద దెబ్బ కట్టేట్టు టంగున తగులు తుంది.

ప్రక్కకి ఒత్తిగిలి పడుకొన్నాడు రాంబాబు.

తన ఎదురుగా ఇంతకు ముందు చూచిన జంట క్రింది బర్త్ మీదే కూర్చొని కబుర్లు చెప్పు కొంటున్నారు. నిద్రరావడం లేదేమో పాపం! అప్పుడు ఎలా వస్తుంది. కొత్తగా పెళ్ళయిన జంట లాగుంది. ఎన్ని కబుర్లు మిగిలిపోయాయో చెప్పు కుంటారు!

రాంబాబుకి ఏం చెయ్యడానికి తోచలేదు. మెల్లగా కీలా ఒరుగని గట్టిగా కళ్ళు మూసుకున్నాడు. కళ్ళు అయితే మూసుకున్నాడేగాని కళ్ళముందు ఏవేవో దృశ్యాలు సినిమా బొమ్మలా కదులు తున్నాయి.

అప్పుడు ఆ దృశ్యం నిన్నటి దృశ్యం. తన ఆఫీసు సెక్షను.

తన ఆఫీసరు ముందు నిలబడ్డాడు. భయం భయంగా చేతులు కట్టుకొని అతి వినయంగా గురువుగారి ముందు నిలబడ్డ శిష్యుడిలా—

"ఏమిటికథ?" ఒక్కసారి చూశాడు ఆఫీసరు భూతద్దాల కళ్ళజోడులోంచి నుదురు చిట్లించి.

"సర్.. సర్...." మాటలు పెగిలి రాలేదు రాంబాబుకి.

"చెప్పవయ్యా మహానుభావా!" కోపంగా చూశాడు ఆఫీసరు.

"సార్' మా గ్రాండ్ ఫాదర్‌కి సీరియస్‌గా ఉందట సార్. టెలిగ్రాం వచ్చింది." చేతిలోవున్న టెలిగ్రామ్ కాగితాన్ని ఆఫీసరు చేతికందించాడు రాంబాబు.

టెలిగ్రాంని ఎగాదిగా పరీక్షించాడు ఆఫీసరు. తల పంకించాడు. పెదవి విరిచాడు. నొసలు చిట్లించాడు కళ్ళెర్ర చేశాడు.

"అయ్యా! రాంబాబూ! నీ కెంతమంది గ్రాండ్ ఫాదర్స్ వున్నారయ్యా?" గుండె గుభేలు మంది రాంబాబుకి.

"ఒక్కరే సార్!"

"అయితే రెండు సంవత్సరాల క్రితం నీవు లీవు అప్లై చేశావు జ్ఞాపకముందా-మీ గ్రాండ్ ఫాదర్ తద్దినమని." ఒక్కో మాటా ఒక్కో బాంబులా రాంబాబు నెత్తిమీద పడ్డది. హతాశుడై పోయాడు. ఆఫీసరుకు ఏ విధంగా సంజాయిషీ ఇచ్చుకోవాలో అర్థం కావడం లేదు. నిజమే! ఇటువంటి సమయాల్లోనే బుర్ర పని చేయదు. తన గుమాస్తా బుర్రని తనే నిందించు కొన్నాడు రాంబాబు.

డ్రాయరు తెరచి రాంబాబు పర్సనల్ ఫైల్ తీసి, అందులోంచి ఒకాగితం తీసి రాంబాబు ముందుకి విసిరాడు ఆఫీసరు,,

గుండె ఆగిపోయినట్లయింది రాంబాబుకి. అది తను రెండు సంవత్సరాల క్రితం అప్లై చేసిన లీవ్ లెటర్! ఆ లీవ్ లెటర్ సంగతే మరచి పోయాడు రాంబాబు. కాని ఆఫీసరు పీనుక్కి ఎంత జ్ఞాపకం!

గ్రాండ్ ఫాదర్ సీరియస్. స్టార్ట్ ఇమ్మీడియట్లీ అని ఒ టెలిగ్రాం అర్జంటుగా కొట్టమని ఒకమిత్రుడికి రాసిన ఉత్తరానికి ఫలితమే ఈ టెలిగ్రాం.

రాంబాబుకి ఏం మాట్లాడాలో అర్థమై చావడం లేదు. వేల చూపులు చూచుకొంటూ మౌనంగా ఉండిపోయాడు. ఒళ్ళంతా చెమటతో తడిసి పోయింది. కాళ్ళూ చేతులూ వణుకు తున్నాయి.

రాంబాబుని చూశాడు ఆఫీసరు.

పెళ్ళున నవ్వాడు.

ఉలిక్కిపడి తలెత్తాడు రాంబాబు.

"ఇదిగో రాంబాబూ! నీకు పెళ్ళయింది కదూ!"

"అవును సార్. మీకూ ఇన్విటేషన్ ఇచ్చాను. మూడు నెల్లయ్యింది."

"బలే సరేలేవయ్యా! ఊ... కాపురం పెట్టలేదు కదా?"

"లేదు సార్, ఇక్కడ ఇల్లు దొరకటం మహా ప్రయాసంగా ఉంది."

"బలే సరేలేవయ్యా! ప్రస్తుతం నువ్వు అత్తారింటికెళ్ళాలను కొంటున్నావ్, అవునా?"

వీడి తెలివి పాడుగాను. వీడు ఆఫీసరవ్వకుండా ఏ సి. ఐ. డి ఆఫీసరో అయితే సి. ఐ. డి బ్రాంచి ఎంత బాగుపడేది! మనసులోనే తిట్టు కొన్నాడు రాంబాబు. పైకి మాత్రం "అవునుసార్" అని అన గలిగాడు. ఎలాగో,

మళ్ళీ పెళ్ళున నవ్వాడు ఆఫీసరు.

"నాకు తెలుసులేవయ్యా—పెళ్ళాం దగ్గరికెళ్ళా లను కొంటున్నావు సార్! లీవు కావాలి అంటే ఇవ్వనా? ఈ దొంగ టెలిగ్రాం లెందుకు? అయినా నిన్ననే లాభం? కొత్తగా పెళ్ళయిన వాళ్ళు ఒకళ్ళనొదిలి ఒకరు ఉండలేరని తెలిసికూడా, కాపురం పెట్టేవ్వని మీ మామని అనాలి. నాకూ పెళ్ళయిన కొత్తలో ఇలాంటి ఇబ్బందులే వచ్చాయనుకో. అప్పుడు నేనూ నీలాగే మా ఆఫీసరు దగ్గర నాటకాలాడుతూండే వాడిని. ఒకసారి ఇలాగే నేనూ మా ఆఫీసరుకు పట్టు బడిపోయాననుకో. అది వేరే విషయం. ఆఫీసరు గారు తన పెళ్ళయిన కొత్త రోజుల్ని తలుచుకొని ముసిముసిగా నవ్వుకుంటున్నారు.

"సారీ! సార్." రాంబాబు.

"అదిసరేలేవయ్యా! మళ్ళీ ఎప్పుడు రావడం? ఇంతకీ ఎన్ని రోజులు కావాలి?"

"మీ ఇష్టం సార్!"

"ఏదో పెళ్ళాం దగ్గరికి వెళ్తానంటున్నావు గనుక సరే అంటున్నాను. నా సంగతి తెలుసు కదూ. లీవంటే వచ్చినా ఇచ్చే మనిషిని కాదు. నీ అవస్థ ఎలాంటిదో నేనూ ఒకప్పుడు అనుభవించిన వాడినే గనుక కాదనలేక పోతున్నాను. కనుక వెంటనే వచ్చేయాలి సుమా! వెళ్ళిన వాడివి వెళ్ళినట్లే ఉండిపోయి ఏ టెలిగ్రామో కొట్టి లీవు పొడిగించమని అడిగితే సహించలేను. తెలిసిందా? మూడు రోజుల్లో వచ్చే యాలి..."

"అలాగే సార్."

"అలాగేసార్ అంటే కుదరదు. ఖచ్చితంగా వచ్చే యాలి. నా సంగతి తెలుసుగదా" అంటూ మరో సారి హెచ్చరించాడు ఆఫీసరు.

తలూపాడు రాంబాబు. రాంబాబు ఆనందానికి అవధుల్లేవు. గబగబ లీవు లెటర్ రాసిచ్చేసి ఆఫీసరు చేతికిచ్చి హుషారుగా మనసులోనే ఈల వేసుకొంటూ ఆఫీసరు గదిలోంచి బయట పడ్డాడు.

కళ్ళు తెరిచాడు రాంబాబు.

ఆఫీసు సెట్టింగు అదృశ్యమైంది.

అబ్బ ఎంత గండం గడిచిపోయింది. అసలే ఆఫీసరు చండశాసనుడు. ఆయన దగ్గర లీవు సంపాదించడం ఎంత కష్టమో ఆఫీసులో అందరికీ తెలిసిన విషయమే! తన అదృష్టం బావుండి ఎలాగో లీవు గ్రాంట్ చేశాడు.

మూలశంకకు
త్వరగా
నమ్మకమైన
హెడెన్సా
విరేపనముతో
చికిత్సను పొందండి
-శస్త్రచికిత్స
అవసరములేదు!

కాలానికి నిలుస్తుంది...
..అందంగా,
రాలీ - ఫాన్
Rallifan
stands the test of time-beautifully
DELITE
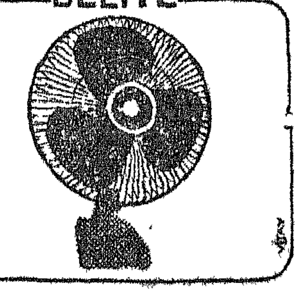
సోలు సెల్లింగ్ ఏజంట్లు : సోని ఏజెన్సీస్
ఏలూరు రోడు, విజయవాడ - 2

Suvarna

మళ్ళీ కళ్ళు మూసుకున్నాడు రాంబాబు.
ఈసారి రాధ కళ్ళముందు కదిలింది.
రాధ!

* * *

అందంగా ముగ్ధమనోహరంగా ఉంటుంది. ఎప్పుడూ నవ్వుతూ, అందర్నీ నవ్విస్తూ ఉంటుంది అందుకే పెళ్ళి చూపుల్లో రాధని చూచి కాదనలేక పోయాడు రాంబాబు. పెళ్ళి జరిగిపోయింది. పెళ్ళి అయితే జరిగిపోయిందిగానీ, భార్యతో పట్టుమనీ పది రోజులు కూడా కాపురం చెయ్యలేదు. సెలవు లేనందు వల్ల మూడు నాళ్ళ ముచ్చట అయిపోగానే వచ్చి ఉద్యోగంలో చేరిపోయాడు. తను బయలు దేరి నప్పుడు రాధ తన కళ్ళల్లోకి చూచి కళ్ళ నీళ్ళు పెట్టుకొంది. బహుశా అదేనేమో భార్యా భర్తల మధ్యవుండే అనుబంధం!!

"ఏమండీ! నా కొక్కదానికే ఇక్కడ చాలా భోర్‌గా ఉంటుంది. వెంటనే ఇల్లు చూచి నన్ను తీసుకెళ్ళండి" అంటూ పదేపదే చెప్పింది. కానీ ఏదీ ఇల్లు దొరికి ఏడిస్తేగదా! మూడు నెలల నుండి పట్టువిడవని విక్రమార్కుడిలా ఇంటివేటలో ప్రయత్నిస్తున్నా సంసారానికి సరిపడే ఇల్లే దొరక లేదు.

కనీసం ఈ మూడు నెలల్లోనూ ఒక్కసారైనా భార్య దగ్గరి కెళ్ళాలని మూడు పదులసార్లైనా ప్రయత్నించి ఉంటాడు. కాని చండశాసనుడైన ఆఫీసరుకి భయపడి గమ్మున ఉండిపోయాడు, భార్యను చూడాలనే కోర్కను బలవంతంగా మనస్సులోనే పీకపిసికి చంపేసి.

కాని ఈసారెందుకో ధైర్యం చేశాడు. సెలవు మంజూరు చేయించు కొన్నాడు.

ఒక్క జర్కు ఇచ్చి ఆగిపోయింది రైలు.
బహుశా ఏదైనా స్టేషన్ వచ్చి ఉంటుంది.

రాంబాబు ప్రక్కకు తిరిగి ఎదురుగా ఉన్న బెర్తువైపుకి చూశాడు. ఆ జంట ఇంకా కబుర్లు చెప్పుకొంటూనే ఉన్నారు. ఆ యువతి అతగాడి ఒడిలో పడుకొని ఏవో కబుర్లు చెబుతుంది. అతగాడు ఆమె కబుర్లు వింటూ ముసిముసి నవ్వులు రువ్వు తున్నాడు.

రాంబాబుకి ఆ జంట మీద ఈర్ష్య పుట్టు కొచ్చింది. వెంటనే తనని తాను సముదాయించు కొన్నాడు.

"మీరే కాదులేవోయ్! నేను కూడా రేపీ పాటికి నా రాధ ఒడిలో పడుకొని ఆనందంగా కబుర్లు చెప్పుకుంటూ ఉంటాను. బోడి స్టైలూ మీరు" మనస్సులోనే తిట్టుకొన్నాడు రాంబాబు. ఆవెంటనే పశ్చాత్తాప పడిపోయాడు.

రాధ గురించి ఆలోచనలతోనే తన కింత వరకు నిద్రరాలేదే! మరి కొత్తగా పెళ్ళయిన జంట ఎదు రెదురుగా కూర్చుని ఎలా నిద్రపోగలరు?

రైలు కూత పెట్టి కదిలింది.

ఈ సారి రాంబాబు గట్టిగా కళ్ళు మూసు కున్నాడు.

మధురమైన ఆలోచనలు చుట్టు ముట్టాయి.
రైలు కదులుతూనే ఉంది.

రాంబాబు నిద్రలో పంచరంగుల కలల్ని పండి స్తూనే ఉన్నాడు.

* * *

రైలాగింది.
ఉలిక్కి పడిడి లేచాడు రాంబాబు.

టైం చూసుకొన్నాడు. ఎనిమిదీ నలభై. తను దిగవలసిన స్టేషన్ వచ్చేసింది. పాసింజర్లు నెమ్మ దిగా పెట్టె బేడా సర్దుకొని దిగిపోతున్నారు. రాంబాబు కూడా స్టేషన్ బైటికి నడిచాడు.

ఉదయం తొమ్మిది గంటలవుతున్నా ఇంకా మంచు పడుతూనే ఉంది. మరో ప్రక్క ఎండ తీవ్రత కనబడుతుంది.

అప్పటికే స్టేషన్ ముందు అంగళ్ళు నోళ్ళు తెరచుకొని ఆకలిగొన్న సింహాలా ఎదురు చూస్తు న్నాయి. మిటాయికొట్లు... చిల్లర కొట్లు. కిళ్ళీ బడ్డీలు... టీ అంగళ్ళు... పూల బడ్డీలు ఒక్కటేమిటి నానా రకాల అంగళ్ళు..

రాంబాబు ఒక్క క్షణం నిలబడి ఆలోచించాడు. రాధకి పూలంటే చాలా ఇష్టం. అందులోనూ సన్నజాజులంటే మరీ ప్రాణం! పూలుకొనాలి. స్వహస్తాలతో రాధ కురులలో తురమాలి.

రాంబాబు ఓ పూల అంగడి దగ్గరకెళ్ళి పూలు కొన్నాడు. తర్వాత ఒకరిక్షాను పిలిచి అందులో కూర్చొని తను వెళ్ళ వలసిన అడ్రసు చెప్పాడు.

రిక్షా కదిలింది.

రిక్షాలో కూర్చున్న రాంబాబు బుర్రలోనూ ఆలోచనలు కదిలాయి.

తను వెళ్ళేసరికి రాధ గుమ్మంలో నిలబడి ఉంటుంది. రిక్షా దిగుతూన్న తనని చూచి సిగ్గుతో మొగ్గలా ముడుచుకుపోయి గుమ్మంలోంచి తుర్రున పాలపిట్టలా ఇంట్లోకి పారిపోతుంది. తనే నెమ్మదిగా లోపలికెళ్ళి—ఇదిగో రాధా! నీకోసం వచ్చేశాను—అంటూ రెండు చేతులతోటి రాధను చుట్టేస్తాడు. రాధ ఇంకా సిగ్గుపడి పోతుంది తనే చేతుల్లో ఉన్న రాధ ముఖాన్ని గడ్డం పట్టుకొని నెమ్మదిగా తన వైపుకు తిప్పుకొని, ముఖం నిండా ముద్దుల వర్షం కురిపిస్తాడు. రాధ ఇంకా ఇంకా సిగ్గుతో ముడుచుకుపోయి తన గుండెలపై వాలి పోయి తన కౌగిట్లో గువ్వలా ముడుచుకు పోతుంది

"సార్! ఇదేనా సార్ ఇల్లు?"

రిక్షా వాడి పిలుపుతో ఊహాలోకం నుండి ఈ ప్రపంచంలోకి ఆకస్మాత్తుగా వూడి పడ్డాడు రాంబాబు.

"అవును ఇదే ఆపు."

రిక్షా ఆగింది. రిక్షావాడికి డబ్బులిచ్చి, సూట్ కేస్ తీసుకొని ప్రహరీ గేటు తెరచుకొని లోపలి నడిచాడు. కి

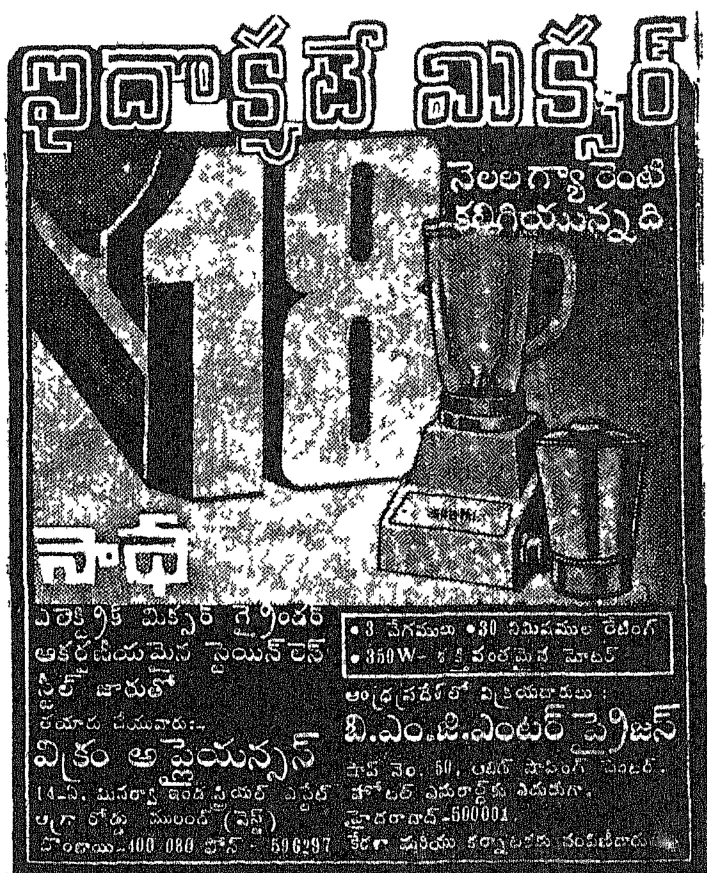

ఏది రాధ! గుమ్మంలో లేదే!!

ఆశ్చర్యపోయాడు రాంబాబు. తను వూహించిన దేమిటి? ఇక్కడ జరుగుతున్న దేమిటి? తన కలలు కలలుగానే మిగిలిపోతాయా?

తను వస్తున్నట్లు ఇచ్చిన టెలిగ్రాం అంద లేదా? అయినా ఈ పోస్టల్ డిపార్టుమెంట్‌ని నమ్మేం దుకు వీలులేదు. పెళ్ళికి పంపిన గ్రీటింగ్స్ బార సాలకైనా అందక పోవచ్చు. పుట్టి నప్పుడు పంపిన గ్రీటింగ్స్ కనీసం చచ్చినప్పుడైనా అందుతాయో లేదో చెప్పలేము. అటువంటిది అఫ్టరాల్ మొన్న ఇచ్చిన టెలిగ్రాం ఇంత తొందరగా అందాలను కోవడం తనదే బుద్ధి తక్కువ!

"అమ్మా! బావొచ్చేడేయ్" అంటూ అరుచుకుంటూ లోపలికి తనరాకను మోసుకెళ్ళిన చిట్టి మరదల్ని చూచి రాధ వస్తుందేమోనని ఆశగా ఎదురు చూశాడు రాంబాబు.

రాధ రాలేదు— కాని అత్తయ్య వచ్చింది.

"ఏం బాబూ! ఇదేనా రావడం, ప్రయాణం సుఖంగా జరిగిందా?" అత్తయ్య పలకరింపుతో రాధకోసం చూడటం మానేసి అత్తయ్య ముఖం లోకి చూశాడు.

"ఆ.." పొడిగా సమాధానం చెప్పి వరండాలో ఉన్న సోఫాలో కూల బడ్డాడు.

"బాబూ! స్నానం చేద్దూ గాని లోనికెళ్ళి బట్టలు మార్చుకో" అంది అత్తయ్య.

లేచి నిలబడ్డాడు రాంబాబు. అతడికోసం ఆ ఇంట్లో కేటాయించబడిన గది ఒకటుంది. ఆగది, లోకి వెళ్ళి బట్టలు మార్చుకొని లుంగీ కట్టుకొన్నాడు. మంచం మీద వాలి సిగరెట్ ముట్టించాడు. అలా సిగరెట్టు తాగే అయిదు నిముషాల్లోనైనా రాధ వస్తుందేమోనని రాంబాబు ఆశ! రాధ వస్తే కాసేపు కబుర్లు చెప్పుకోవాలనే ఆరాటం!.

సిగరెట్టు కాల్చడం అయిపోయింది.

కాని రాధ రాలేదు. కనీసం రాధ వస్తున్న జాడైనా కనిపించలేదు.

నీరసించి పోయాడు రాంబాబు. ఆ నీరసంతో మరో సిగరెట్ ముట్టించాడు.

ఒక పక్క ప్రయాణ బడలిక, మరో పక్క రాధ కనిపించనందువల్ల చిరాకు. ఈ రెంటి తోనూ మరీ చిరాకు పడిపోయాడు రాంబాబు. కనీసం స్నానం చేస్తేనైనా కొంత చికాకు తగ్గుతుం దేమో. లేచి నిలబడ్డాడు రాంబాబు.

స్నానం చేస్తున్నంత సేపూ రాధను గురించే ఆలోచిస్తూ ఉండిపోయాడు రాంబాబు. బయలు దేరే ముందు తనెన్ని కలలు కన్నాడు? రాధను చూడాలనే తపన తన నెంతగా ఆరాట పరచింది? కాని ఇప్పుడేమైంది? సగం గంట దాటిపోతున్నా రాధ జాడలేదు. కారణం ఏమై ఉంటుంది? ఒక వేళ రాధ ఇంట్లో లేదా? ఎక్కడికైనా వెళ్ళిందా? ఏవేవో అనుమానాలు రాంబాబు బుర్రలో.

ఎలాగో స్నానం ముగించుకుని బయట పడ్డాడు రాంబాబు.

అయిదు నిమిషాలు గడిచిపోయాయి. లోపలి నుండి టిఫిన్ చెయ్యడానికి పిలుపొచ్చింది. ఆకలిగా ఉన్నది చెప్పి పంపించాడు. అప్పుడు మళ్ళీ టిఫిన్ ఎలా చేస్తాడని? భార్య ప్రేమగా పెట్టే స్వీట్లు టిఫిన్‌ని టిఫిన్‌లా తినకుండా ఉండగలడా అనిపిస్తుంది మరి.

ఇంతలో చిట్టి మరదలు టిఫిన్ ప్లేటుతో ప్రత్యక్షమైంది మళ్ళీ. ఒకప్పుడైతే మరదల్ని చూచి చాలా ముచ్చట పడిపోయే వాడే రాంబాబు. కాని ఈ రోజెందుకో ముచ్చట వెయ్యడం లేదు సరిగదా పైపెచ్చు కోపం వచ్చేస్తోంది.

మరదలి స్థానంలో తన రాధ నిలబడి, ఒయ్యారంగా నడుచుకుంటూ తన పక్కగా వచ్చి నిలబడి ఇదుగోండి కాఫీ అని ముద్దుగా అంటే ఎంతబావుణ్ను. తనకా అదృష్టం లేదు. పొద్దునే లేచి ఎవరి ముఖం చూశాడో కాని అన్నీ అపశకునాలే తగులుతున్నాయ్. రాంబాబు తిట్టుకొన్నాడు.

ఇక చేసేదిలేక ఒక పక్కన ఆకలి కరకరలాడుతున్నా, రాధ మీది కోపంతో టిఫిన్ సహించక నిరాకరించినా కనీసం కాఫీ నీళ్ళయినా గొంతులో పోసుకుని ఆత్మారాముణ్ణి శాంతింప చెయ్యాలనే ఉద్దేశ్యంతో, మరదలు అందించిన కాఫీని నేరుగా గొంతు నుండుతున్నా గబగబా తాగేసి గ్లాసు మరదలికి అందించాడు రాంబాబు.

బావ పడుతున్న ఆరాటాన్నీ, ప్రదర్శిస్తున్న చిరాకునీ చూచి చిట్టి మరదలు ముసి ముసిగా నవ్వుకుంది.

"చిట్టీ" అని పిలిచాడు రాంబాబు. రాంబాబు అవసరం గనుక కోపాన్ని అణుచుకుని కాస్త ముద్దుగానే పిలిచాడని చెప్పాలి. పిలిచిన తరవాత ఆలోచనలో పడ్డాడు. రాధను గురించి చిట్టిని అడిగితే బాగానే ఉంటుంది. విషయం తెలిసి పోతుంది? కాని చిట్టి నవ్వుకుంటుందేమో. నవ్వుకుంటే నవ్వుకోనీ తన కేం చిట తొర్రి పళ్ళే బయట పడతాయి. తనకు కావలసినది రాధ సమాచారం. అంతే.

అలా తీర్మానించుకున్న రాంబాబు మళ్ళీ చిట్టీ" అని పిలిచాడు.

ఏమిటి అన్నట్లు చూచింది.

"మరి. మరి. . ." తడబడ్డాడు రాంబాబు.

"మరి. . . మరి. . , ఏమిటి బావా. ఎందుకంతగా కంగారు పడిపోతావ్. నా కాడిగేది నాకు తెలుసులే" అంది.

రాంబాబు ముఖం విప్పారింది.

"నీకు తెలుసా చిట్టీ? ఏమిటని?"

"అక్కయ్యను గురించేగా నీ కంగారు?" చిట్టి ముఖంలో వెక్కిరింపు.

"అవును. మీ అక్కయ్య కనిపించదేం?" అన్నాడు రాంబాబు. కొంచెం సిగ్గు పడుతూ.

చిట్టి మరదలు ఫక్కున నవ్వింది. తొర్రి పళ్ళు తొంగి చూసేటట్లు నవ్వింది. మళ్ళీ ఎందుకో వస్తున్న నవ్వుని బలవంతంగా ఆపుకొని రాంబాబు ముఖంలో చిలిపిగా చూచి అంతలోనే తుర్రుమని లోపలికి పారిపోయింది.

'తొర్రి ది' మరీ చిరాకు పడిపోయాడు రాంబాబు. తనెంత లోకువై పోయాడు? వేలెడు లేని మరదలుకు కూడా తనొక లాఫింగ్ జోకరై పోయాడన్న మాట. విషయం తెలియకపోగా తనని చూసి నవ్విందే! నవ్వితే నవ్వింది కాని తను అడిగిన విషయం రాధతో చెప్పితే ఏరు లేదు. ఇది నేను అత్తయ్యతో అడిగితే బాగోదు. ఇంకేమైనా ఉందా? అల్లుడికి ఎంత ఆరాటం మనిషా. పెళ్ళాన్ని చూడటానికి ఇంతగా ఆరాటపడతాడా? ఇదేమి విచిత్రమనుకుని నవ్వుకుంటే.

మహా చిరాకు పడిపోయాడు రాంబాబు.

"ఏమోయ్ అల్లుడూ! ఇప్పుడా రాక?" పేపరు లోంచే తలెత్తకుండా అడుగుతున్న మామయ్యను చూచి, ఆలోచనకు స్వస్తి చెప్పి, బలవంతంగా పెదాల మీదికి నవ్వుని పులుముకుని "ఇప్పుడే మామయ్యా" అన్నాడు రాంబాబు.

"అయితే ఏరువుల ఎక్స్‌ప్రెస్‌కి వచ్చావన్నమాట."

"అవును మామయ్యా"

"ఐసీఐసీ. నువ్వు వస్తున్నట్టు టెలిగ్రాం ఇచ్చావు వస్తే స్టేషన్‌కి వచ్చే వాడిని కదా!"

"ఇచ్చాను మామయ్యా."

"ఇచ్చావా? టెలిగ్రామ్ ఇచ్చావా? అయితే అందనే లేదు మరి."

"బహుశా నేను వెళ్ళిన తరవాత అందుతుందిలే మామయ్యా."

అల్లుడి జోక్‌కి మామయ్య పెద్దగా నవ్వాడు.

"భలే జోక్. సరే కాని ప్రయాణం సుఖంగా జరిగిందా?"

"ఊఁ"

"ఇంకా ఏమిటోయ్ సంగతులు?"

రాంబాబు సహనం నశించింది. కోపం తారాస్థాయి నందుకుంది.

"డియర్ మామా! నువ్వొట్టి ఫూల్‌వి. నే నిక్కడికి రావడానికి ఎంత కష్టపడ్డానో ఎన్ని ట్రిక్స్ ఉపయోగించానో నీకు తెలుసా? అసలు నే నిక్కడకొచ్చిం దెవరి కోసమో తెలుసా? నీ కూతురి కోసం అంటే నా పెళ్ళాం రాధ కోసం, తెలిసిందా? రాధని చూడాలని. రాధతో కబుర్లు చెప్పుకోవాలని నే నెన్ని కలలు కన్నానో బహుశా నీకు తెలిసి పోవచ్చు. అవునులే. నీ కెలా తెలుస్తుంది, నువ్వొక ఫూల్‌వి కొత్తగా పెళ్ళయిన వాళ్ళ కోరికలు నీ కెలా తెలుస్తాయి? అయినా నువ్వూ ఒకప్పుడు కొత్తగ పెళ్ళయిన వాడివే కదా మామయ్యా. మరి నీకు ఇవన్నీ నేను చెప్పాలా? ఎక్కడది? నా పెళ్ళాం ఎక్కడ? దాన్ని రమ్మను. పో. యూ ఫూల్ గెటవుట్ ఫ్రం దిస్ ప్లేస్."

గట్టిగా అరవాలనుకున్నాడు రాంబాబు. మనసులో పేరుకుపోయిన అక్కసునంతా ఒక్కసారిగ దింపుకోవాలనుకున్నాడు. కాని ఎలా?

"మామయ్యా! ఇది నీకు న్యాయమా? ఈ విధంగా ఏడిపించుట నీకు తగునా? వచ్చి నే వొచ్చి అప్పుడే రెండు గంటలు దాటిపోతున్నాయి. నా పెళ్ళాం కోసం తెచ్చిన నిమ్మళాలు వాడిపో తున్నాయి. ప్లీజ్. నా భార్య ఎక్కడుందో కాస్త చెప్పి పిలిపించండి. నీకు పుణ్యముంటుంది" అని ప్రాధేయపడదామనుకున్నాడు. కనీసం ఆ పని చెయ్యలేక పోయాడు. అవును. మగాడు కదా.

మనసులోనే కుళ్ళికుళ్ళి ఏడుస్తున్నాడు రాంబాబు. విధిలేక తన మామయ్య అడిగిన ప్రశ్నలకు జవాబులు

నిరద్యానంగా సమాధానా లిస్తూనే ఉన్నారు [illegible]బాబు. [illegible] అరగంట తర్వాత [illegible] రాంబాబు [illegible] నెమ్మదిగా లేచి లోని వెళ్ళిపోయాడు.

ప్రస్తుతం రాంబాబు ఒంటరిగా మిగిలిపోయాడు. ఆలోచించి ఆలోచించి బుర్ర పగిలి పోతున్నట్లుగా ఉంది. తుంపు వచ్చే సూచనలు కనబడు తున్నాయి. ఇక లాభం లేదు.

రాంబాబు లేచి గదిలోకి వెళ్ళి మంచం మీద వాలిపోయాడు.

అలా ఎంతసేపు పడుకున్నాడో రాంబాబుకి తెలీ లేదు.

"[illegible]! అన్నం [illegible] రమ్మంటుంది" అన్న మరదలి పిలుపుతో ఈ లోకంలోకి వచ్చి పడ్డాడు. బాత్‌రూమ్‌కి వెళ్ళి ముఖం కడుక్కుని డైనింగ్ హాల్ కెళ్ళాడు.

అన్నం ముందు కూర్చున్నాడన్నమాటే కాని అన్నం [illegible]. అత్తగారు కబుర్లు చెప్తుతూ అన్నం వడ్డిస్తూంది. ఆవిడ కబుర్లు కాకరకాయ కూరగా చేదుగా ఉన్నాయి. రాంబాబు చెవులకు రుచించడం లేదు. కూరలు ఎంతో శ్రమ తీసుకుని వండినా ఎందుకో రాంబాబు నోటికి రుచించడం లేదు. ఎలాగో నాలుగు మెతుకులు కొరికి అన్నం పూర్తి అయిందనిపించుకుని, చేతులు కడిగేసుకుని లేచి నిలబడ్డాడు.

"[illegible] ఏదివిటి [illegible]! కూరలు నచ్చలేదా? కనీసం పెరుగైనా వేసుకుని కాస అన్నం తిను బాబూ" రాంబాబు అత్తగారు బాధ పడి పోయింది.

రాంబాబుకి ఒళ్ళు మండింది.

"డియర్ అత్తా! అన్నం [illegible] కాదు నీ ప్రేమ చూపించాల్సింది. నే నేదో తినలేదని మహా బాధ పడి పోతున్నావ్. మరి నే నొచ్చి ఎంత సేపయింది? నే నెంత బాధ పడి పోతున్నానో మీ కెవరికైనా పట్టిందా? నా బాధ ఎవరు అర్థం చేసుకున్నారు ఈ ఇంట్లో? నా భార్య కబుర్లు చెబుతూ అన్నం వడ్డిస్తుంటే ఎంత థ్రిల్‌గా ఉంటుందో ఊహించావా? నే నెంత ఆనందిస్తానో ఊహించావా? నో. నువ్వెందుకు ఊహిస్తావు. నీ వయస్సు ఉడిగి పోయింది. నీ కోరికలూ ఉడిగి పోయాయి. కాని నేను యంగ్ హీరోని. నా కెన్ని కోరిక లుంటాయో తెలుసా? ఏది. ఈ ఇంట్లో ఒక్క కోరికా తీరడం లేదు. ప్రతి దానికీ ఉన్నావంటూ నువ్వు తగలడ తావు. లేకపోతే మామయ్య తగలడతాడు. మీ [illegible]. కాదంటే మీ ముద్దుల చిన్న కూతురు చిట్టి తగలడుతుంది. నే నొచ్చింది మీ కోసమా? నే నిచ్చి డబ్బులు తగలేసి, ఇంత శ్రమ పడి వచ్చింది మీ కోసమా? మీ చేతి వంట తినడానికా? నో. హోటళ్ళల్లో, నీ చేతి కంటే మా హోటలు నాయర్ వంటే బ్రహ్మాండంగా ఉంటుంది. ప్రేమగా వడ్డించడానికి మా నాయరూ ఉన్నాడు. కాని నా క్కావలసింది నువ్వు కాదు. నాయరూ కాదు. నా క్కావలసింది నా పెళ్ళాం. నా పెళ్ళాం చేతి వడ్డన కావాలి, నా పెళ్ళాం కబుర్లు కావాలి. పెళ్ళాం చేతి వంట తృప్తిగా తినాలని వచ్చాను. తృప్తిగా కబుర్లు చెప్పుకోవాలని వచ్చాను. కేవలం తోటాలు సంతోషంగా నా పెళ్ళాంతో [illegible] [illegible]. [illegible] నా [illegible]. [illegible]. ఎక్కడికి వెళ్ళిందీ? నా పెళ్ళాం ఎక్కడికి? నా పెళ్ళాన్ని నా కళ్ళు కనబడకుండా ఎందుకు దాచేస్తున్నారు? ఎందుకింత నాటక మాడుతున్నారు? [illegible] మీ కెందుకింత కక్ష? వచ్చిందంటే [illegible] చెప్పండి. ప్లీజ్" అని అరవా లనుకున్నాడు రాంబాబు.

గొంతులో మాటలు గొంతులోనే ఇంకి పోయాయి.

బాధ గుండెల్ని పిండేస్తూంది.

పాపం రాంబాబుకి కళ్ళల్లో నీళ్ళు తిరిగాయి.

అంతే. అక్కడి నుండి వచ్చేశాడు.

* * *

ఇంట్లో వాళ్ళందరూ [illegible] న్నారు. ఎక్కడా అలికిడి లేదు. బహుశా [illegible] రేమో.

మంచం మీద పడుకొన్నా రాంబాబుకి ఎంత ప్రయత్నించినా నిద్ర రావడం లేదు. బుర్ర [illegible]గా ఆలోచిస్తూంది. రాధ ఏమైందీ? ఇంట్లో లేదా? అసలు ఊళ్ళోనే లేదా? ఎక్కడి కెళ్ళింది? బహుశా ఏదైనా చుట్టాలింటి కెళ్ళిందేమో. మరి [illegible] విషయం తనతో చెప్పొచ్చు కదా. ఎందుకు చెప్పలేదు. అవునులే. ఎలా చెబుతారు? అలా చెప్తే, తను వెంటనే తిరుగు ప్రయాణం కడ్తానని భయపడి చెప్పలేదేమో.

ఎంత ఆలోచించినా అంతు చిక్కడం లేదు రాంబాబుకి. ఎలాగైనా ఈ మిస్టరీని ఛేదించాలని నిశ్చయించుకున్నాడు. ఇల్లు సోదా చేస్తే ఏం పోతుంది. ఇంట్లో కనబడక పోతే ఇక రాధ ఊళ్ళో లేనట్లే. అయినా తన పిచ్చి కాని ఇంట్లో ఉంటే తను వచ్చాడని తెలిసికూడా ఇంతసేపు తన ఎదుట [illegible]కుండా ఉండగలుగుతుందా? ఏమో?

రాంబాబు లేచి నెమ్మదిగా గదిలోంచి బయట పడ్డాడు. ఇంటి పక్క సందులోంచి మెల్లిగా దొడ్లోకి నడిచాడు. దొడ్లోకి వెళ్ళటానికి భయపడ లేదు రాంబాబు. ఎందుకంటే దొడ్లో జామిచెట్లు న్నాయి. మామిడి చెట్లున్నాయి. ఒక వేళ ఎవరైనా తనని గమనించినా ఏ జామికాయా కోసుకోవ డానికి వచ్చి ఉంటాడని అనుకుంటారు. అందుకే ధైర్యంగా దొడ్లోకి చేరుకున్నాడు రాంబాబు.

ఓ జామిచెట్టు కింద నిలబడి ఓ కొమ్మ పట్టు కుని వంచి, ఓ పండు తెంపుతూ దొడ్డి గుమ్మంలోకి చూశాడు రాంబాబు.

ఆశ్చర్యం.

దొడ్డి గుమ్మం పక్కన అరుగు మీద చాప పరుచుకుని చాపమీద ముడుచుకుని పడుకున్న రాధ.

రాధ కేమైందీ చెప్మా?

సంతోషంగా అడుగు లేసుకుంటూ రాధ దగ్గరికి చేరాడు. అటూ ఇటూ చూసి ఎవరూ తనని గమనించ డం లేదని నిర్ధారణ చేసుకుని భార్య భుజం మీద చేయి వేసి కుదుపుతూ "రాధా, రాధా" అని పిలిచాడు. అతి నెమ్మదిగా రహస్యంగా.

ఉలిక్కి పడి లేచింది రాధ. భర్తను చూసింది.

"[illegible]. [illegible]" [illegible] [illegible]

గుమ్మంలో [illegible] రాంబాబు. [illegible] [illegible] [illegible] రాంబాబు. [illegible]

"[illegible] ఎక్కడ [illegible] ఉంటావా. అన్నట్లు [illegible]

[illegible] రాంబాబుకి. ఎంత సేపు [illegible] [illegible] అయ్యాను, [illegible], చిక్కని [illegible]. [illegible] మాత్రం [illegible] [illegible] వచ్చాను [illegible].

"[illegible]" [illegible] రాంబాబు [illegible] [illegible].

"[illegible]" [illegible] రాధ [illegible] [illegible].

[illegible] రాంబాబు.

[illegible] ఉండటానికి [illegible] లేదు. భార్యతో [illegible] ఒక్క [illegible] [illegible] వెళ్ళిపోవాలని వస్తున్నాడుకు [illegible] తిరిగాయి రాంబాబుకి.

[illegible] రాధ నెమ్మదిగా "[illegible] అయిపోయింది గదా [illegible] [illegible]."

"[illegible]. [illegible] లేదు" బాధగా అన్నాడు రాంబాబు.

"[illegible] కూడదూ?"

[illegible] పడ్డాడు [illegible]. అతని బుర్రలో [illegible] అనుమానం మెదిలాడు.

"[illegible] రాధ! [illegible] పిలవాను. [illegible] మీద [illegible] [illegible]" అన్నాడు రాంబాబు [illegible].

[illegible] దీనంగా, దీనాతిదీనంగా చూసింది రాధ.

రాధ కళ్ళల్లో [illegible] [illegible] పడాలు.

రాధ కళ్ళల్లో నీళ్ళు సుళ్ళు సుళ్ళుగా [illegible].

నీళ్ళు తిరిగిన భార్య కళ్ళల్లోకి చూసే ధైర్యం లేక, నీళ్ళు తిరుగుతున్న కళ్ళు తుడుచుకుంటూ గుమ్మం దాటాడు రాంబాబు.

* * *

వివరాల్ని చెప్పినా, ఎంత ప్రయత్నించినా [illegible] రాంబాబు.

[illegible] గుండెలో [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

*